

HỒN NƯỚC HAY HỒN DÂN TỘC

TRONG VIỆT NHO

A.- TRÁNH XA NGỘ NHẬN VỀ VIỆT NHO

Qua Công trình khai quật của Triết Gia Kim Định về Việt Nho và Triết ý An vi, thì chúng ta mới nhận ra không những chỉ có Hán Nho của Tàu mà còn có nhiều thứ Nho khác nữa:

Nào là **Thái Nho** là Nho được thai nghén tại **Thái Bình Dương** lúc nước biển chưa dâng cao, tới **Hoàng Nho** tại vùng Trung nguyên bên Trung Hoa, tới **Nguyên Nho** do đức Khổng Tử thuật lại nền Văn hoá của phương Nam tức là của Viêm Đế Thần Nông , rồi tới **Chu Nho, Hán Nho, Đường Nho, Tống Nho, Minh Nho, Thanh Nho của Tàu.**

Khi đi sâu vào bản chất thì Nguyên Nho của Khổng Tử là **Nho Vương đạo**, còn Chu Nho, Hán Nho, Đường Nho, Tống Nho, Minh Nho, Thanh Nho đều là **mớ hổ lốn giữa Nho Vương đạo và Bá đạo**, vì các Nho đó đã được xen dậm nhiều yếu tố bạo động của Du mục vào, luôn gây Chiến tranh, Cuóp bóc và Bành trướng, cứ đọc qua Lịch sử Tàu và Việt Nam thì rõ: Nước bé nhỏ Việt Nam phải đương đầu với hơn 1000 năm nô lệ với 13 cuộc chiến lớn nhỏ với Tàu.

Số là khi Thủy tổ của Tàu là **Hiên Viên Hoàng Đế** từ Tây Bắc tràn qua vùng Trung nguyên bên Tàu, thôn tính Đại chủng Việt mà lập nên nước Trung Hoa sau **Họ Hồng Bàng 182 năm**, họ thâm tóm Dân chúng đất đai, các phát minh nhất là Văn hoá của Chủng Việt làm của riêng của Tàu. Các nhà cầm quyền đời sau cứ lần lượt cạo sửa, thêm bớt, xen dậm các yếu tố Du mục vào rồi vu cho **Tứ Di (Bắc Địch, Nam Man, Đông Di, Tây Nhung) là man di mọi rợ để “ Dịch Chủ vi nô “.**

Tuy Nho của Việt Nam chưa được viết ra, nhưng một mặt Tổ tiên Việt đã sáng tạo ra vô số Di vật, Cổ nghệ cùng Huyền thoại làm Cơ cấu và đồng thời đem Nội dung của Văn hoá vào trong Đời sống vào các sinh hoạt như Lời Ăn Tiếng Nói, cách Ăn Mặc Phong tục Tập quán, Lễ hội Đình đám, chế độ Bình sản v. v...với **mục đích là cất dấu nền tảng Văn hoá không cho Tàu cướp lấy, và đồng thời duy trì nếp sống Văn hoá trong nếp sống hàng ngày khi chưa có Văn tự để lưu truyền, cụ thể là Dịch Tàu chỉ hốt được cái Ngọn 64 quẻ để bóc phệ, mà không biết tới Gốc Dịch lý, nên Dịch chỉ có độc Dương Rỗng! ..**

Dịch của Tàu chỉ có Độc cực Rỗng mượn của Việt vào thói nhà Hán, “ **Độc Dương bất sinh** “ thì làm sao có cặp đối cực để có Dịch?

Triết gia Kim định đã khai quật lên Việt Nho có một Vũ trụ quan động, một Nhân sinh quan Nhân chủ, một Lộ đồ đem Đạo lý Nhân sinh vào Đời. . . , đó là Vương đạo.

Vì bị đô hộ cũng như giao lưu Văn hoá lâu ngày, làm cho hai nền Văn hoá trộn lẫn vào nhau khó phân biệt, nhất là Hán Nho đến thời mặt vận qua hình ảnh của Vua quan, lý hào thời Quân chủ vừa què mùa vừa lạc hậu. Dân Việt Nam một mặt vừa ghét Tàu vừa ghét Hán Nho mà không biết Việt Nam còn có Việt Nho trong huyết quản của Dân tộc mình, nhờ đó mà có **Tinh thần Bất khuất mới chống cự nổi với quân xâm lược Tàu qua trường kỳ lịch sử , hoá ra ghét Nho thành ra lại ghét cả Tinh hoa của Dân tộc đã giúp Dân tộc tồn tại cho đến ngày nay, mặc dầu cũng đã bị sa đọa một phần.**

Tiếp đó Dân tộc chúng ta lại bị **Pháp đô hộ, thay đi học Văn minh của Khoa học lại học lấy Văn hoá Duy lý cực đoan, xa rời con Người và Dân tộc, làm cho tình trạng phân hoá ngày thêm trầm trọng. Tình trạng sa đọa trên được Triết gia Kim Định gọi là “ Cô hồn Cháo Lú và Cô Hồn Vọng Ngoại “** rất nguy hiểm cho sự tồn vong của Dân tộc .

Triết gia Kim Định đã đề 50 năm trong cuộc đời để khai quật lên **Việt Nho là Nho vương đạo** của Việt Nam, chứ không phải là **Hán Nho bá đạo của Tàu,**

Việt Nho có khả năng công hiến cho Dân tộc một Chủ đạo Hòa để đoàn kết toàn dân, một Lộ đồ để đem Đạo lý Nhân sinh vào Đời để Cứu nước và Dựng nước.

Do sự “ **cả vú lập miệng em** “ của Hán Nho, lại học phải cái bã Văn hóa Duy Lý của Tây phương nhất là CS, nên **một số khá đông dân Việt Nam đã bị “ Lạc Hồn Dân tộc “**, những chuyện bên Tây, bên Tàu, bên Nga, bên Mỹ thì rõ vanh vách, còn chuyện tinh thần Dân tộc, Văn hoá Tổ tiên thì nhắc đến thì không những không nghe, không thèm hiểu, nghe như vịt nghe sấm, vì thành kiến đối với Hán Nho quá sâu sắc, nên nhìn Gà hóa Cuốc, nhìn đồng bào ra ngoại nhân, thậm chí là kẻ thù!

Dân tộc nào thì Hồn Dân tộc nấy, mất Hồn Dân tộc là mất Đoàn kết, Không Đoàn kết là Chia rẽ, Chia rẽ là chết, vì mất Nội lực Dân tộc .

Chúng ta không thể lấy Hồn Dân tộc khác làm Hồn Dân tộc mình, vì Hồn nào thì chỉ nhận ra con dân Dân tộc đó, nên chỉ học được cái Hay của Dân tộc khác có thể Đồng hoá mà thôi, mà không thể thay thế Hồn Dân tộc được!

Chúng tôi xin Trích bài Câu chuyện Lạc Hồn để chúng ta suy gẫm, và xin đọc tiếp để nhận ra Việt Nho của Tổ tiên có những gì đáng cho chúng ta quan tâm. –

B.- CÂU TRUYỆN LẠC HỒN

(Hồn Nước với lễ Gia tiên: I.- Hồn Nước. Kim Định)

1.- CÓ hay KHÔNG DÂN TỘC TÍNH

“ Từ mấy chục năm nay, chúng ta hay được nghe tới Dân tộc tính. Nhóm này hô hào phải phục sinh Văn hoá Dân tộc, phải duy trì Dân tộc tính, phải làm sống lại Hồn nước, nhóm khác cười nhạo và nếu không nói toạc ra là chẳng có Hồn, chẳng có Dân tộc tính. Cử chỉ và hành vi họ còn nói điều đó rõ hơn.

Vì thế chúng ta cần phải mở đầu bằng tìm hiểu xem có Dân tộc tính chăng.

Người thừa “ CÓ “, phải, người thừa “ KHÔNG “ mới đúng?

2.- CÂU CHUYỆN LẠC HỒN: BÁN HỒN CHO QUỶ

Thiết nghĩ cả hai đều đúng, đúng hết và đó không phải là mĩa mai, nhưng là nói thật, và xin mượn câu chuyện “ Lạc Hồn “ để biểu lộ sự thực đó.

Đây là câu chuyện phim nhan đề “ Một sinh viên thành Prague “.

“ Ở Prague có một sinh viên nghèo đang lâm vào bước quẩn bách quá, không biết tìm đâu ra tiền . Quỷ liền hiện đến đề nghị cho anh một món tiền kẹch xù với điều kiện là nhường lại tất cả những gì anh đang có trong phòng. Ngõ là điều kiện gì chứ cái đó thì anh khỏi suy nghĩ vì tất cả cơ đồ của anh chỉ là một cái ghế bố đã thủng với một cái gương mẻ, vài đồ chơi rẻ tiền.

Quỷ cứ việc mang tất cả đi và để tiền lại cho anh.

Nhưng trước khi đưa đi, quỷ bảo anh soi vào gương một cái.

Đang khi anh soi thì quỷ làm dấu, bóng anh biến đi và Quỷ đem các đồ đồng tuốt, để lại tiền cho sinh viên nợ sống cuộc đời đế vương, không chú ý tới chuyện xảy ra nữa.

Anh chỉ thấy hơi phiền một chút là lúc soi gương cạo mặt, không thấy mặt trong gương nữa.

Tuy thế đó là sự bất tiện nhỏ nhoi không đáng quan ngại, nhất là khi người ta có đủ tiền để thuê người cạo mặt..

Nhưng một ngày kia vì có chuyện bất bình với em rể không sao dàn hòa được, nên phải hện đánh nhau để phân phải trái.

Bố vợ can ngăn hết lời vô ích nên chỉ xin Anh đừng có giết Em.

Điều đó thì anh chịu liền, vì thực bụng chính anh cũng không muốn giết em RỂ, mà chỉ có ý làm sây da một chút gọi là đắc thắng có nghĩa là đắc Lý. Vì thế, anh lấy danh dự hứa với bố vợ là không giết em.

Khi ngày quyết đấu tới anh lên xe để đến chỗ hẹn ở bên ngoài thành. Dọc đường xe gãy bánh, anh phải xuống đi bộ một quãng xa, nên không tới đấu trường kịp giờ. Khi gần tới nơi, anh thấy một người cầm gươm đi lại để đón anh, mặt mày có vẻ giống anh như hệt và đang chùi sạch cây gươm còn nhỏ máu. Thấy thế anh liền giật mình nhận ra đó chính là cái Hồn của anh mà anh đã vô tình bán cho quỷ, mà nay có thể là quỷ sai về giết hại em mình. Nghĩ thế anh liền chạy vội tới đấu trường thì quả - 14 - đứng rồi, xác em rể đã nằm chết sòng soại, máu tuôn ra lai láng, anh buồn muốn ngất xỉu: Không những vì thương em, nhưng vì còn thẹn với bố vợ là thất hứa. . . Thật là mọi sự đã xảy ra ngoài ý muốn của anh, chỉ vì một cử chỉ như vô thưởng vô phạt: Nhường tấm gương soi mặt cho Quỷ, mà khiến nên nông nổi đau thương. Đành rằng đời sống vật chất của anh có lên cao, nhưng nếu nghĩ đến cái xác vô tội của người em nằm trên vũng máu, nghĩ tới cặp mắt cha vợ đầy oán trách kinh hoàng cho anh là đứa hèn nhát nuốt lời thề. . . thì khó bình tâm ngồi hưởng thụ giàu sang kiếm được bằng giá máu của em.

Đó là câu chuyện mà chúng tôi cho là phần chiếu khá trung thực trạng huống nước ta trong mấy chục năm qua.

3.- TRẠNG HUỐNG NƯỚC NHÀ

Cũng có đủ cả việc Cướp Nước, Bán Nước và bán Hồn Nước. Và vì đó một số người vào hòa với ngoại bang làm giàu trên xương máu đồng bào trước muôn vàn đau thương của Dân tộc. . . Cũng từ đây xảy ra việc nhiều người xem vào những gương Tiên Tổ thì chẳng còn thấy bóng dáng mình đâu nữa. Thấy sao được, vì đã bị ngoại bang dẫn đi rồi. Và Hồn có phải là vật cụ thể hiện ra thù lù trước mắt đâu, nhưng là cái gì u linh, như ẩn như hiện, có mà không, không mà có.

Nếu tấm lòng yêu nước thương nòi đã phai nhạt thì xem vào tấm gương mẽ là cái nước chậm tiến lạc hậu này, thấy sao được Hồn nữa, nên có nói nước Việt không Hồn, dân tộc Lạc Việt không có tính chất đặc trưng, thì chỉ là nói lên một nhận định chân xác khách quan thôi.

4.- HAI LOẠI TRẮC NGHIỆM TÂM LÝ

Không những khách quan mà còn đúng Tâm lý nữa: ngày nay các nhà Tâm lý đã biến chân lý đó thành các loại Trắc nghiệm chiếu giải (tests projectifs) dành cho khoa Giáo dục để tìm hiểu Tâm lý mỗi đứa trẻ như các loại tests gọi là T.A.T (Thematic apperception test) nổi tiếng thứ nhì sau loại test của Rorschach được sáng chế năm 1935 do hai người Mỹ là các ông Morgan và Murray: nó hệ tại đưa ra một màn kịch với vài ba nhân vật rồi bảo trẻ đặt mình vào hoàn

cảnh của các nhân vật đó để nói lên điều ước muốn (needs) hoặc sự bó buộc (press) phải đối xử ra sao. . .

Hoặc như Trắc nghiệm của ông Szondi cũng gọi là trắc nghiệm vận mệnh:

Đưa ra 6 bộ hình, mỗi bộ có 8 cái hình người, rồi bảo trẻ con chỉ ra những người nào mà nó có cảm tình nhất. . .

Nhà Tâm lý theo đó mà đoán vận mệnh và tìm hiểu Tâm Tính của tuổi trẻ.

Theo luật Tâm lý đó thì:

Phải là người có Hồn mới thấy được Hồn Nước, còn không có Hồn thì không sao thấy được.

5.- TẠI SAO NGƯỜI VIỆT SÁT HẠI NGƯỜI VIỆT

Bao nhiêu người Việt ngày nay còn gọi được là có Hồn Nước?

Nếu còn có Hồn sao lại Việt cộng lại đi sát hại đồng bào cách hăng say thành khẩn như giết quân thù: “ Thề phanh thây uống máu quân thù “

. Nếu còn có Hồn, ai đủ cam đảm hát như thế !

Cũng còn được mấy tý Hồn trong số những công chức làm việc giải đãi, trong những người được địa vị ưu đãi lại thẳng tay bóc lột người dân cách tàn tệ dưới đủ mọi hình thức, từ hối lộ cho đến bắt trả dịch vụ một cách rất xa mức chịu đựng của dân. . .

Đó cũng là một lối giết dần giết mòn. Nhưng giết dần dần hay giết ngay đều là việc bên ngoài ý muốn của hai bên.

Đến nỗi nếu ai nói với họ như thế họ sẽ phát đoá cho là vô bằng.

Quả thật sinh viên thành Prague có giết em rể mình đâu, đó là cái Hồn của y đã giết Em đấy chứ, cái Hồn mà y đã nhường đi rồi thì còn quyền điều khiển nữa đâu, soi vào gương còn chưa thấy Hồn hướng chi điều động sao được.

Vì thế đổ cho anh tội giết em là oan, hay có đúng thì chỉ đúng một phần nhỏ vì đó là hậu quả bất ngờ của một việc vô thương vô phạt, đúng hơn thương nhiều phạt ít, và đối với anh còn thật mãi, vì sau khi em rể bị giết anh vẫn còn giàu sang.

Giới Trí thức của ta vẫn thế, chẳng phải ai chịu hết trách nhiệm trạng huống Nước Nhà, bởi tất cả được đào tạo trong một nền Văn hoá không phải của Nước ta thì làm chi còn Hồn.

Có chăng cũng chỉ còn là cái Tình tự sông sẻ hời hợt, không đủ gây nên những công cuộc sâu xa có tính cách quyết định.

6.- TAI HỌA MẮT HỒN

Cho nên có thể nói chung là chúng ta không có Hồn, và vấn đề không phải ở tại có bán hay không?

Ai bán ? Ai có lỗi ? Thành thực mà nói chẳng ai có lỗi cả.

Tại họa chúng ta là Hồn không còn ở lại với chúng ta nữa.

Một mớ thì **vọng Ngoại**, cho nên những người trong giới được ưu đãi bóc lột dân thì tại cái học **Duy lý là cái học hoàn toàn mưu sinh trực lợi, không có một khoa nào dạy cho một chữ gì đủ khả năng làm họ nương tay: toàn là Trí thức rất dễ dùng để làm hại nhau mà thôi.**

Thấy vậy đâm ra phát cáu, **một mớ đem gởi hồn sang Nga, để học cách cứu đồng bào như quân thù. . .**

Còn một mớ Hồn nữa không biết bám víu vào đâu thì lạc long như những cô Hồn chồn vờn trong làn hơi cháo Lú.

Bởi vậy muốn nói nước có Hồn hay không có Hồn cũng đều đúng cả:

Đúng với tâm trạng của người nói.

Khi Tâm thức không còn gì phẳng phát Hồn Nước mà cũng nói về Hồn Nước, nói về Dân tộc tính, nói về nền Quốc Học thì cũng chỉ là những lời thiếu chân thật..

Việc khởi đầu do lỗi lầm của một hai người trước đây.

Nay có đào bới lên cũng chỉ là chuyện vô tích sự.

Điều quan trọng là xét xem Nước phải cần có Hồn chẳng và nếu cần thì nên làm thế nào để hú cho Hồn trở lại với Nước cùng Non.

7.- NHIỆM VỤ KHỞI CÔNG TÌM HỒN NƯỚC

NHIỆM VỤ THÉ HỆ NÀY LÀ PHẢI KHỞI CÔNG

Tôi dùng chữ khởi công vì nó bao hàm rất **hiều công tác nặng nhọc**, như **phác họa một chương trình hoạt động cân đối với tỷ lệ quan trọng và cố công theo đuổi.**

Không những thế thì Hồn càng biến biệt xa bay, và cái hố giữa những Hồn vọng ngoại một bên và cô Hồn cháo lú một bên càng ngày càng mở rộng.

8.- Cô Hồn cháo Lú và cô Hồn vọng Ngoại

Thí dụ bên cô Hồn bảo Hồn Nước ở cái Áo Thụng, ở Lễ Gia Tiên, ở việc không khiêu vũ thì làm sao những người tân tiến trí thức chịu lý:

Lễ Gia Tiên có ngay tụt bên Roma, còn Áo Thụng đã trở thành trò diễu cợt từ lâu rồi, từ thuở còn tuần báo Ngày Nay, Phong Hoá. . . , cho nên càng cổ võ Hồn Nước, càng cổ võ Dân Tộc tính thì hai bờ càng dang xa mặc dầu thiện chí giúp nước của đôi bên có thừa.

Có thiện chí sao lại thất bại?

Thưa vì hai bên đã bỏ qua một việc rất cần thiết là đào sâu, vậy mà chẳng còn ai nghĩ tới nữa:

Tất cả đều bám vào những cái bên ngoài thì chối Hồn Nước hay quyết có Hồn đều vô ích. Hồn đâu có nằm bên ngoài trừ trừ như thế

. 9.- HỒN NƯỚC Ở ĐÂU

Kinh Dịch nói rất đúng là Hồn không ở bên nào: “ Thần vô phương “, không ở trong cái Áo Khẩu, cũng chẳng trong cái Lư Hương hay Lễ Gia Tiên, vì nếu đã phải có chốn, có nơi như thế thì hết là Hồn, cùng lắm là cái Phách, cái Vía, chứ Hồn thật có ở trong cái gì đâu , nhưng là bàng bạc khắp nơi, không đâu không ở. . . phải có Tình cảm, phải Cung Kính mới nhận ra trong những cái Tế vi mà mắt thường không thấy được.

Chẳng hạn là phải tiếp khách cả, người Pháp cũng như người Anh đều dành ra một căn phòng trang hoàng chững chạc. Đó là một sự kiện suýt soát đầu mà chả thế, nếu ta dừng lại ở đấy thì hai đàng có thấy chi khác nhau đâu, cũng bàn cũng ghế cũng thuốc lá. Nhưng khi đi sâu vào sẽ nhận ra lý do tại sao cũng là **phòng khách mà người Anh gọi là phòng ngồi** (sitting room), vì trong thực tế ngồi chiếm chỗ hơn nói hay nói đúng hơn những câu nói được trao đổi theo một nhịp độ còn để kể hồ cho ý thức được sự mình đang ngồi. . .

Trong khi bên Pháp thì gọi là **phòng nói** (Parloir) cũng như **Quốc hội gọi là Parlementaire** (Chỗ để nói), và càng tiến xuống mạn Nam nước Pháp, nhất là sang đến nước Ý thì càng thấy đúng là **Parloir**. Một sự việc bé nhỏ đó có thể làm khởi điểm cho một cuộc so sánh giúp chúng ta nhận ra nhận ra biết bao cái khác nhau.

Cũng là tránh nhau, mà bên Pháp tránh bên mặt, bên Anh tránh bên trái.

Vào nơi Tôn nghiêm thì bên Ả Rập tut dày, bên Âu Châu bỏ mũ, bên ta tôn kính thì chấp tay trước ngực, bên Tây rất nhiều linh mục quỳ gối cúi đầu trước tượng Đức Trinh Nữ mà hai tay bắt sau lưng. .

Đó là những cái khác nhau từ bên ngoài, và thực ra Hồn không ở trong những cái tỉ mỉ nhỏ mọn đó. Tuy nhiên đó có thể là những dấu đặc trưng để dẫn tới chỗ nhận ra Hồn, và những người chịu để tâm nghiên cứu chẳng hạn nhà Tâm lý học người Đức ông Wundt, đã viết được 10 quyển về “ Tâm lý các Dân tộc “ (Psychologie des peoples, 1900 -1920).

Nếu theo gương đó chúng ta chịu để tâm nghiên cứu cũng sẽ tìm ra Hồn Dân Tộc.

10.- TÌM CHỖ ẨN NẤP SÂU KÍN ĐỂ RƯỚC HỒN VỀ

Trong tập này (Hồn Nước với Lễ Gia Tiên) chúng tôi chỉ lấy có một thí dụ là Lễ Gia Tiên như sẽ bàn sau. Ở đây chỉ xin nhấn mạnh một điểm là nếu chúng ta không đi sâu vào thì dù có thiện chí mấy cũng không đủ phác họa ra một sách lược có hy vọng thành đạt, không đủ khả năng hú Hồn trở lại.

Chẳng hạn mỗi khi nói đến Dân tộc tính hoặc Hồn Nước thì lại thấy những lời đả kích gài điểm, sách dâm ô, đòi phong bại tục, lối ăn mặc hoặc cư ngụ này nọ. . .

Bấy nhiêu chỉ tỏ gây nên trong nhóm có **khuyh hướng phóng khoáng** một ấn tượng về cái gì có tính cách khắc nghị, tiêu cực, càu nhàu, đôi khi **không thành thực và phần nhiều thiếu thiết thực.. Một số người du học đã thành tài nhưng không chịu về giúp nước. . .**, chưa phải vì thế mà lên án được là bật rể.

CÓ THỂ VONG BẢN CŨNG CÓ THỂ KHÔNG

và nếu thấy Nước không cải tổ lại, Nhân tài cứ bỏ xó vào những việc bàn giấy vớ vẩn. . . thì có thể ở lại lập nghiệp ở ngoại quốc là thực tế hơn nhiều.

Đại để Hồn Nước rất tế vi phải xét kỹ mới nhìn ra không phải hễ đi với ngoại kiều hay yêu thương một tí là bật rể, hiểu như thế để đưa tới những cử chỉ bất lịch sự cả với những người khách ngoại quốc.

Thí dụ lấy có **kiềm tục để xâm phạm vào đời sống tư riêng của người khách** thì như vậy là **đi ngược Hồn Nước**, vì Hồn Nước của Dân tộc ta vốn tôn trọng khách, kính khách.

Nếu không làm gì được hơn ít nhất cũng phải đủ tế nhị để khách được Tự do tổ chức đời sống tư riêng một cách thoải mái, mà Nghĩa vụ của nước Văn hiến chính là chỗ không cho ai được xâm phạm vào.

Một số sách khêu gợi, mấy đôi trai gái yêu thương ngoài công lộ, một khách ngoại quốc dặt một cô nhân tình Việt. . . bấy nhiêu đã sứt Trời sứt Đất chi đâu mà phải hò la, cùng lắm có làm chướng mắt mấy nhà Nho thì chỉ là thứ thanh Nho hương nguyện mà thôi.

Hay nếu có hệ thì cũng mới nặng một phần so với chín phần nhiều cái bật rể khác. . .

Cần phải suy nghĩ kỹ mới đánh giá được cách trung thực là cái gì bật Rể, cái gì Hồn, và lúc ấy chúng ta mới kinh hoàng nhận ra biết bao cái mất Gốc ẩn sau những cái Vô uy nghi trang trọng.

Nhưng moi móc cái đó ra chưa chắc ơn ích vì con người có muôn phương thế để che đậy, để trình bày kiểu này hoặc đôi kiểu kia.

LẬP “ MẶT TRẬN VĂN HIẾN “ ĐỂ RƯỚC HỒN VỀ

Điều tốt hơn hết là phải tìm phương thế sửa đến tận Gốc rễ trong hết cái mức độ có thể làm.

Trong các phương thế thì một là đánh thức dậy cái Hồn Nước xa xưa .

Điều quan trọng là những người yêu nước chân thành phải liên lạc với nhau trong mặt trận Văn hiến để suy tư tìm kiếm ra trong những cái không đáng kể, nhưng nhiều khi lại là chỗ phát khởi sức mạnh vô biên.

Cái sức địch muôn người của Simson không nằm trong cánh tay hộ pháp của ông nhưng trong những sợi tóc bé nhỏ phát phơ trước gió.

Hồn dân tộc cũng thế, nó phảng phất trong những cái Tế vi, và nếu không tìm ra để bị Dalida cắt mất thì càng ngày càng trở nên yếu hèn.

Để cho dễ quy tụ ý tưởng chúng ta nên phân biệt ra 3 đợt Hồn Nước:

a.- TÌNH TỰ TỔ QUỐC

b.- NỀN TẢNG TRIẾT LÝ CỦA HỒN NƯỚC

c.- “ TÌNH NGHĨA NHẬP THẦN NHẪM TIẾN TỚI CHÂN TRỜI XA

Cho tới nay nói đến Hồn Nước thường chúng Ta mới mon men ở đợt Tình tự thường được nuôi dưỡng bằng Lịch sử, một số bài Văn hiến theo mức độ Văn học văn nghệ với một số thói quen, và Thể chế mà ta gọi bao trùm bằng danh từ Thuần phong Mỹ tục, Lễ Giáo, Quốc Tuý, Quốc Hồn..

Đợt này tuy cần và rất phổ cập, mọi người đều cảm thông được hết, nhưng nếu không có cán bộ để tiến lên đợt hai thì rất dễ sa đọa:

Sử ký có thể đưa đến bài ngoại, Văn học có thể choán chỗ lẽ ra phải để dành cho những áng Văn kiệt tác của nhân loại; Thuần phong Mỹ tục dễ trở nên nơi ẩn náu của Hủ tục, của những ước lệ chỉ hợp thời xưa. . . , làm cho mặt trận Hồn Nước trở thành nhân tố níu lại bánh xe Lịch sử với bầu khí cổ hủ khác hẳn với Tinh thần Khai phóng của Hồn Nước chân thực.

Vì mỗi lần nhân loại trải qua một giai đoạn giao thời cũng gọi là khúc quanh lịch sử, như hiện tại, thì cần coi nhẹ thói tục, tập quán để chú trọng vào việc đào sâu:

Đi lên đợt hai là Triết lý, là Đạo thuật, rồi cuối cùng khi đã thấu triệt, đã “ Tình Nghĩa “ thì “ nhập thần ” nghĩa là thâm hoá Tinh hoa từ bốn phương trời đem về tài bồi cho Hồn Nước để nó linh động những Thể chế mới, Thói quen mới.

Đây là **chiều hướng lý tưởng của sự tìm hiểu Hồn Nước**. Trước khi đề ra tiêu chuẩn một cách khái quát để xác định nội dung Dân tộc tính chúng ta đi ngay vào một thí dụ là Lễ Gia Tiên. (Xem cuốn Hồn Nước với Lễ Gia Tiên)

C.- CÔ HỒN CHÁO LÚ & CÔ HỒN VỌNG NGOẠI

Qua hơn 70 năm làm Cách mạng vô sản, người CS VN nào cũng tự hào mình là những người yêu Dân thương Nước cuồng nhiệt, họ muốn tô điểm cho Cơ đồ ngàn xưa của Việt Nam thêm rực rỡ, họ muốn chấn hưng Văn hoá Dân tộc, họ cũng muốn làm cho Dân No, Dân Ấm, Dân sống Tự do, họ đâu có muốn để kẻ thù truyền kiếp xiết vòng Kim Cô vào cổ để bị sai khiến làm chuyện Tham tàn và Cường bạo, thực tình họ chỉ muốn cứu Dân giúp Nước một cách thiết tha.

Thế nhưng, khi đi làm **Cách mạng Vô sản**, vì “ **thiếu hiểu biết** “, **những người CSVN ăn phải Bùa Mê “ Tham, Sân, Si “**, nên đã bán đoạn Hồn Dân tộc cho **Marx, Lenin, Stalin, Mao Trạch Đông**, các Hồn đó mới đưa đường chỉ lối cho họ đi vào công cuộc Tàn Dân hại Nước như hiện nay.

Thâm tâm họ, lúc khởi đầu đâu có muốn giết Dân, đâu có muốn cướp Của, đâu có muốn bách hại Nhân dân, mà chỉ do Hồn Ma : Xít, Mao, Hồ xui khiến thôi thúc làm Cách mạng Vô sản cho đến “ **Triệt để** “ mà thôi.

Nay nghĩ lại, những người CSVN vẫn tin mình là người Yêu Dân thương Nước Việt Nam thật sự, chỉ có Hồn ma CS như Mác, Mao, Hồ bỏ bùa mê “ Tham, Sân, Si “, khiến họ say sưa đưa Việt Nam vào cảnh Quốc phá Gia vong như hiện nay, do đó mà những người CSVN đâu có hiểu tại sao mà càng xây thì Chủ nghĩa Xã hội được áp ủ trong đầu họ càng xa, càng khuất bóng, chỉ còn lại là những người CSVN với Thượng và Hạ tầng Quốc gia tan hoang và đổ vỡ không thể sửa chữa, nên phải “ **Cưỡng dân** “ bằng hàng hàng lớp lớp Công an để tồn tại, nếu không biết mau mau “ **Gọi Hồn Dân tộc về** “ hầu canh tân cuộc Sống mà chuộc tội thì ngày tàn chắc sẽ không xa! Cái trớ trêu rất nguy hiểm là những tội ác mà đảng CSVN đã tàn dân hại Nước trong gần thế kỷ, mọi việc họ làm đều đúng theo Chủ trương Chính sách của Mác Mao và chính Tay họ làm đúng như vậy,

Có sai chăng là cái Đầu người CSVN đâu còn có Hồn Dân tộc mà nhận ra tội ác của mình làm ra mà ngừng tay, mà sửa sai!

Cứ xem lời trăng trối của ông Hồ chí Minh trước khi qua đời, là khi chết Hồn Ông sẽ tìm về với Hồn Mác Mao một nơi xa xăm lạnh giá nào đó, đâu có tìm về với Hồn ấm áp của Ông Bà Tổ tiên Việt Nam!

Rõ ràng đảng CSVN đã bị một nhân vật bí ẩn “ **Lạc Hồn** “ tự xưng là “ **Cha già Dân tộc** “ **Đem Đàng Đi Buôn** “ Họ rủ nhau Buôn những thứ mà chưa ai dám Buôn, như Buôn Dân

tộc, Buôn Đất Nước, Buôn Nhân Dân, Buôn Nhân quyền, buôn Dân chủ, buôn mọi Thứ mà xưa nay chưa ai dám thâu Buôn để Bán !?

Quả thật, vì mang Hồn Hận Thù của Mác Mao nên CSVN nhìn Đồng bào Việt Nam chỉ có người Bàn Cố Nông mới là bạn, còn các vị Lãnh đạo tinh thần, các vị Trí thức, các Địa chủ, các Công Thương gia đều cho là thành phần bóc lột, họ bị ghép là thành phần phản Dân hại Nước, nên phải lập kế hoạch tịch thu hết của Chìm của Nổi và tước đoạt hết mọi thứ Tự do và giết hại với khẩu hiệu :

“ Thà giết lầm hơn bỏ sót “đề tránh hậu hoạn.

Cái trớ trêu là các thành phần bị tiêu diệt lại là những thành phần Tinh hoa nhất của Dân tộc Việt Nam, họ đã đóng góp nhiều nhất cho công cuộc Xây dựng và Bảo vệ đất nước Việt Nam, nhưng khôn thay họ là đối tượng chính mà Tàu nhất là Tàu cộng không thôi nhắm tới, Tàu đã âm mưu “ Tiêu diệt Dân tộc Việt Nam “ suốt hàng ngàn năm mà vẫn chưa làm nổi, khôn thay Tàu cộng đã xiết cổ được đảng CSVN, buộc họ phải bí mật ra tay thực hiện âm mưu tàn ác cho họ!

Đành rằng những thành phần đó cũng có tội, nhưng các tội đó nếu có, thì phải được xét xử theo Công lý phân minh.

Sau đó, Hồn Mác Mao lại sai khiến CSVN đưa Bàn cố nông vào Tập đoàn, sản xuất Tập thể với Sổ hộ khẩu và tem phiếu Thực phẩm. Những Bàn Cố nông tuy được tôn lên mấy tầng mây, nhưng cũng chỉ sống trong trại Tập thể như đàn bò, mọi công việc hàng ngày như Ăn , Làm, Nghỉ, Ngủ nhất luật đều tuân theo tiếng keng!

Vì quyền Tư hữu của Nhân dân bị tước đoạt, khiến động cơ sản xuất mất hiệu lực, nền Kinh tế bị phá sản, nên họ phải mở cửa theo kẻ thù Đế quốc Tư bản để có Tư hữu mà tồn tại, nhưng Hồn Mác Mao vẫn cứ bảo phải thực hiện Chế độ XHCN, nhưng phải dán Nhân hiệu Dân chủ, Công bình, Văn minh, Tiến bộ vào chế độ để khỏi bị lật tẩy, đảng trưởng CSVN đã thú nhận là chưa biết đến bao giờ hồn ma XHCN mới ló dạng, nhưng đảng CSVN phải vẫn cứ phải là đảng của “ Nhân dân mất hết quyền làm Người “, nhà cầm quyền vẫn phải cai trị Đất nước Việt Nam “đoạt ngôi vị đội sổ thế giới “!

Trước cảnh nền Văn hoá suy đồi tận nền, Tàu cộng đã bủa vây tứ phía, và lũng đoạn mọi Cơ chế xã hội, chỉ chờ dịp thuận tiện, CSVN phải bí mật hợp thức hóa việc dâng Việt Nam thành một Tỉnh của Tàu. Hiện nay các thành phần yêu nước đang dứng cảm vùng lên chống “ Thù trong Giặc ngoài để bảo vệ quyền làm Người và nền Độc lập Quốc gia “ đang bị bách hại trắng trợn một cách vô tội vạ, nhưng Hồn Mác Mao vẫn cứ bảo những thành phần đó chống lại Nhân dân, chống Đảng CSVN, cần phải tận diệt!

Còn một số trong thành phần không CS thì cũng không còn mặn nồng với Hồn Dân tộc, một số cũng không nhận ra nhau là Đồng bào, nên mới gọi nhau là Đồng hương, họ nhìn

Gà hóa Cuốc, nhìn nhau như những người xa lạ, không thấy đâu hình ảnh Đồng bào, nên cũng tranh dành đấu đá Hơn Thua nhau một cách cực đoan không khoan nhượng, để chứng tỏ mình là người yêu nước hơn, làm cho cảnh phân hoá ngày càng trầm trọng.

Do cảnh Văn hoá suy đồi mà bị Lạc Hôn, không phục hoạt lại Văn hoá thì khó mà gọi Hôn Dân tộc về, một Dân tộc mà để cho nền Văn hoá suy đồi tất không thể tồn tại và phát triển. Cái trở trêu là nếu một Dân tộc Không có Văn hoá mà sa đọa thì phải chịu thiệt thòi, đàng này đất nước mình đã có một nền “ Văn hóa bất khuất “ đã được thử thách hàng ngàn năm “, chỉ vì bị mắc mưu gian kế thù truyền kiếp cũng như ngoại nhân mà ngoảnh mặt đi với nền Văn hoá ngàn đời của Tổ tiên thì thật đốn đau !

Cái lỗi chính là: “ Không nhận ra chính nền Văn hoá (mạch Sống của Dân tộc) mới là nguồn cội cho mọi Cơ chế Xã hội, làm Chính trị mà quên Nguồn cội Văn hóa là ôm Ngọn bỏ Gốc, vì không có Hướng chung, thiếu Chủ đạo HÒA, mỗi phe cứ một mình làm lãnh chúa một phương, chỉ đóng vai trò lực cản tranh dành nhau, nên không bao giờ tới đích.

Làm Chính trị mà không lưu tâm tới “ Triết lý Nhân sinh “ thì làm sao mà phục vụ được con Người và Dân tộc, nên chỉ phục vụ riêng cho phe nhóm, cho cá nhân mà thôi.

Lỗi hành xử “ khôn Độc Đại Đàn “ này đã gây ra không biết bao là tai họa”!

Xưa nay thế giới đều được cai trị bởi Tư tưởng hay cách khác bởi Hôn Người, vì Hành động của Tay là do Tư tưởng nơi cái Đầu sai khiến.

Vì vậy cho nên trước khi muốn cứu nước, tiên vàn chúng ta phải soát lại xem mình còn có “ mang Hôn Dân tộc theo không “ nếu không thì chúng ta chỉ làm trò vô bổ, chỉ làm tôi đòi cho “ cô Hôn Cháo lú “ và “ cô Hôn Vọng ngoại vong bản “, chỉ tổn hại cho con Người và Dân tộc mình thôi!

Tuy nhờ sự đầu tư của các nước Tư bản mà đời sống nhân dân trong nước đã được cải thiện phần nào, nhưng sự cải thiện về Kinh tế lại góp phần không nhỏ cho những cảnh sa đọa về Văn hoá, do tình trạng “ Cơm no ấm cất, Dâm dật mọi nơi “ tràn lan làm cho nền Văn hóa suy sập tận nền. Sự cải thiện về kinh tế chẳng đóng góp gì cho nếp sống Tinh thần mà chỉ góp phần đáng kể cho cuộc sống sa đọa về Thể xác: cách sinh hoạt hàng ngày với nhau thì lấy mưu mánh làm tôn chỉ, lối sống nhậu nhẹt tràn lan suốt ngày đêm được xếp hàng đầu thế giới, nạn cờ bạc, đĩ điếm cũng như nạn bán đàn bà con gái tràn lan, đạo quân “ kẻ cướp ăn no ấm cất “ ngày càng đông, những người có quyền thì mua quan bán tước thành tục lệ, họ chỉ là kẻ cướp ban ngày, đâu phải là người tham nhũng, công trình Quy hoạch đô thị hay các chương trình xây dựng khác cũng đều chỉ có mục đích vỗ béo đảng và đảng viên CS. Vậy sự phát triển Kinh tế què quặt này thì chỉ làm được Nô lệ mà không thể làm Chủ được Đất nước .

CSVN tuy là thiểu số, mà đã làm cho đa số Dân tộc chúng ta điêu đứng, chúng ta luôn tự hào là chúng ta thông minh hơn, đạo đức hơn, vậy Tài năng Đức độ của 90 triệu dân chúng ta ở đâu ?. Mỗi chúng ta hãy tự trả lời cho riêng MÌNH câu hỏi khó nghe đó.

Có một sự thật mà CSVN vấp phải không thể tránh là : Khi hô hào cùng nhau cho là phá xiềng xích Chế độ cũ để cướp Chính quyền hầu cướp lấy mọi thứ, thì họ yêu nhau hết mực, nhưng khi đã dành được Quyền và Lợi thì họ lại giết nhau tận tình, vì mục tiêu tối hậu của họ là « cướp Chính quyền để dành Quyền / Lợi cho riêng đảng họ , cho cá nhân họ « , họ cho là do công lao họ phục vụ cho đảng nên họ phải có, nhưng nguồn Lợi mà họ dành dặt nhau để lấy đều do hành động Bất công, đâu phải là Chính nghĩa Quốc gia để tạo ra cuộc sống ổn định an vui cho toàn dân .

Những lâu đài đồ sộ, những tài sản có được bằng nước bọt, những số tiền lớn gửi băng ngoại quốc có thật sự là của những đảng viên CS « Cần, kiệm, Liêm, Chính, chí Công vô Tư » không ?

Đến nay, đảng CSVN vẫn cứ tin là đảng của « Đỉnh cao Trí tuệ « , nhưng là Trí tuệ của sự gian manh « Khôn Độc Đại Đàn « , vì thiếu vắng Tình Người, Đảng viên CSVN vẫn tự coi mình là Người Yêu nước , nhưng lối Yêu nước cuồng nhiệt là : »

Không ăn thì cứ dè cổ nhét XHCN vào họng để cho có Hạnh phúc « !

Cứ Yêu nhau như thế thì bằng ngàn lần giết nhau !

Hiện nay, đảng CSVN đang chống tham nhũng, nhưng đảng CSVN đâu có tham nhũng, mà chỉ cướp ngày một cách ngang nhiên, vì đảng chính là pháp luật, việc chống tham nhũng cũng là dành nhau giữ ngôi, hầu làm tròn nhiệm vụ Tôi đòi ngoại bang mà thôi!

Đảng đã chẳng bảo » Ý đảng là Ý Dân « , mà « Ý Dân là Ý Trời « , nên đảng nghiễm nhiên được lên ngôi Trời, thứ Trời biến Nhân dân thành đàn Bò, Quốc gia thành trại Tập trung, XHCN mới là món ăn Hạnh phúc !

THẾ LÀ X. H. C. N. !

Ôi ! Mẹ Việt Nam ơi ! Sao » Vật đổi Sao dời ngã nghiêng « đến thế !

Xin Mẹ mở rộng cánh tay Nhân ái với Lòng Bao dung, xin Mẹ ôm tất cả chúng con bất kể tốt, xấu, lành, dữ, giàu sang, nghèo hèn, thông minh, u tối. . . vào Bọc Ấu Cơ Tổ mẫu, đừng áp ủ chúng con bằng Tình / Nghĩa Đồng Bào, có thế, thì trong hoàn cảnh nào chúng con cũng có thể sống an hòa với nhau, chứ không có « tranh dành Hơn Thua, Chém Giết nhau bằng Tà đạo » cho nát Cơ đồ Tổ Tiên như đã từng xảy ra, chỉ để chuốc lấy khổ đau cho Đồng bào cả Dân tộc !

Nếu ai trong chúng ta cảm thấy bị hai thứ cô Hồn trên ám ngự thì hãy xin giả từ chúng mà Rước Hồn Dân tộc về .

Hy vọng với Tình Yêu bao la như biển Thái Bình dạt dào của Mẹ Âu Cơ, với Trí sâu biển thăm của Cha Lạc Lạc Long, mới có thể hâm nóng lại “ CON TIM giá buốt Vô cảm “, và soi sáng “ KHỐI ÓC vụn mảnh mất hết Tình Liên đới “ của một số chúng con đang bị Lạc Hồn, để chúng con cùng nhau vươn lên vực dậy!

Cầu xin Hồn Thiêng Sông Núi độ trì và soi sáng cho tất cả chúng con !

D.- LỜI KẾT

Trừ nhân vật bí mật như Hồ Chí Minh, Hồ Quang . . .thì những người CSVN, khởi đầu đều Yêu nước Việt Nam, nhưng từ khi Hồn Việt của họ đã được người bí mật đem bán đoạn cho Tàu cho Nga rồi, thì việc họ cúc cung phục vụ cho Tàu cho Nga là chuyện đương nhiên, họ dâng lãnh Hải, lãnh Thổ, dâng Việt Nam cho quan thầy Tàu là họ làm đúng theo sự sai bảo Hồn Tàu của họ, chẳng có gì sai trái, có dâng Đất nước cho Tàu, có thêm Việt Nam thì là thêm một Tỉnh cho Tàu, nhưng vẫn có tên Âu Lạc, cũng do người Việt Nam đứng đầu cai trị, chỉ có mất đi cái Hồn “ Tình / Nghĩa nhập thần “ mà thôi, nhưng người CS là những người Duy Lý trục vật, xem của cải Vật chất quý trọng hơn Tình Người, họ tôn Vật chất lên làm Chủ của mình, suốt tiến trình Kách mạng chỉ dơ nắm tay lên mà dành miếng ăn, cho Tình / Nghĩa là thứ xa xỉ không giúp gì cho người CS , cho XHCN, ngay đến khi thành trì XHCN đã đổ nhào mà họ cứ giả đui giả điếc mà cứ ôm khư khư lấy Bóng Ma ấy cho được!

Hiện nay, CSVN đang đối diện với con Đường kiệt, chẳng biết Tiến Thoái ra sao, chỉ loay hoay qua lại luồn lách giữa hai tròng Nô lệ và Tự do để tồn tại hàng ngày, mà không tìm ra lối thoát .

Dân tộc Việt Nam cũng đang bị vây khốn trong cảnh mất Hồn, đó là khi mất “ Tình / Nghĩa nhập Thần “ thì mất Nhân Tình và Nhân Tính:

Khi mất Nhân Tình thì con người không còn Yêu thương bao dung nhau.

Khi mất Nhân Tính thì con Người không biết hành xử với nhau theo lẽ Công chính mà sống hoà với nhau,

Khi mất Tình / Nghĩa thì cuộc sống con Người bị giáng cấp, con người bị đầy đoạ như phường trâu ngựa, gương 1000 năm Bắc thuộc và 80 thuộc Pháp trước đây còn sờ sờ ra đó!

Bốn Dân tộc Mạn, Mông, Hồi, Tạng đang quần quạy dưới gót hài Thiên tử. là tấm gương sáng soi cho Dân tộc chúng ta!

Ôi! Cái Hồn thì không thấy được, tưởng chẳng đáng gì, nhưng Hồn Tình / Nghĩa nhập thần sao mà quan trọng đến dường ấy!

Khi mất Hồn thì con Người tuy có sống cũng như chết, Khi một Dân tộc mất Hồn Tình / Nghĩa thì mọi con Dân mất mối Liên hệ khăng khít với nhau, mà trở nên rời rạc yếu hèn khiếp nhược, nên khi mất Hồn thì Dân tộc sẽ bị tan rã.

Mỗi chúng ta nên nghĩ lại mà xem và nên làm gì ? Phải chăng đường lối của Trung công và Việt Cộng đối với Dân tộc Việt Nam cũng như việc Luộc Rùa, họ bỏ Rùa vào trong nồi nước, rồi đun nóng lên từ từ, khi nóng lên thì Rùa cứ co lại trong mu, cho đến khi bị luộc chín, mà Rùa không có cựa quậy để thoát thân.

4 Tốt, 16 chữ Vàng cùng Mặt Ước Thành Đô cũng chẳng khác !

Qua gần 5 ngàn năm lịch sử, Dân tộc Bất khuất chúng ta chưa khi nào là Rùa mà để cho họ luộc một cách dễ dàng như vậy!

Còn Thế hệ Văn minh của Chúng ta ngày nay thì sao? –“

Ngày nay , CSVN đang trở quẻ, lại đi theo kẻ Thù được mệnh danh là “ Mỹ cút “ để được giúp đỡ “ Ăn nên Làm ra “ , tưởng rằng như thế là xong, là đã làm tốt việc cứu Nước thương Nòi, nhưng ngoài “ Hồn Mác Mao Hồ “ , nay lại thêm “ Hồn Duy Lý trực vật Tây phương “ nên vẫn có thấy “ Hồn Dân tộc đang trầm luân “ đâu mà cứu với vớt !

VIỆT NHÂN

[Viết theo Tài liệu Việt Nho & Triết Lý An vi của T.G. Kim Định]

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM